

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9 Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εἰ-
σεως εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμεου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀδόλφου Βελῶ καὶ Ἰουλίου Δωτέν: Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ, δραματικώτατον
μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις, * (συνέχ) — Πέτρου Δελκούρ:
Ἡ ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ, μετάφρασις Π. Σ. (συνέχεια). — Γρηγορίου Δ.
Ξενοπούλου: ΝΑ ΓΙΝῃΣ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ.

ΣΤΗΘΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προσληρωτίς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσῶ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ βούβλια 6.

Εἰς τὸ πρῶτον:

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

ὑπὸ Ἀλβέρτου Δελπί.

ΑΔΟΛΦΟΥ ΒΕΛΩ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

ΙΔ'

Αἱ τελευταῖαι αὗται λέξεις ἐπροξένη-
σαν φρικίαν τῷ Λαυρεντίῳ· ἡδυνήθη
οὐχ ἥττον νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑποκρινό-
μενος.

— Φαίνεται, εἶπε, πῶς ἔχεις εἰδικό-
τητα, κύριε Λουβέν, νὰ κατασκευάζῃς
πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους... καὶ
νὰ σώζῃσαι.

— Νομίζεις πῶς καυχίμαι;

— Δὲν γνωρίζω, νομίζω ὅμως ὅτι πολὺ
τρέχεις.

— Ἀκουσε! εἶπεν ὁ Λουβέν· ἀκου-
σε νὰ λέγουν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁδοῦ
Καρδινέ;

— Ὅχι.

— Διὰ τὴν ὑπόθεσιν Δαλισιέ;

— Οὐτε.

— Μὰ λοιπὸν δὲν διαβάζεις τὴν Ἑφη-
μερίδα τῶν Δικαστηρίων.

— Ποτέ.

— Κακὰ κάμνεις. Πρέπει νὰ τὴν δια-
βάζῃς· πολλὰ θὰ μάθῃς ἀπὸ αὐτὴν.

— Λοιπὸν! ἂν τὴν ἀνεγίνωσκα τί θὰ
ἐμάνθανα;

— Θὰ ἐβλεπες πῶς αὐτὸ ποῦ σοῦ λέγω
ἤμπορεῖ νὰ γείνη, ἔγινε μάλιστα... μὲ
πολὺ ἐπιτυχία, τὸ καυχίμαι.

— Πολὺ καυχᾶσαι. Νομίζω ὅτι κα-

ποτε μοὶ ὠμίλησες περὶ ἐνὸς Δαλισιέ. Εἶνε
αὐτὸς ὁ ἴδιος;

— Ναί.

— Λοιπὸν κατεδικάσθη;

— Ὅχι, δὲν ἤξεύρω πῶς τὸ κατώρ-
θωσε.

— Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν κατεδικάσθη, οὐδὲν
κατώρθωσες καὶ εἶνε δυνατόν νὰ καταδι-
ωχθῇ.

— Κατὰ τὸν νόμον, ναί· μὰ αὐτὸ δὲν
θὰ γείνη, διότι ἡ ἀστυνομία εἶνε βέβαιη
ὅτι ὁ Δαλισιέ εἶνε ἔνοχος· ἔπειτα καὶ ἂν
ὑποπτευθῇ, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ κάμῃ νέα
φασαρία διὰ νὰ μὴ τὴν κατηγορήσουν
πῶς κάμνει λάθη... Τί τὰ θέλεις, οἱ ἀ-
στυνομικοὶ ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὴν φιλοτι-
μία τους· ἂν ἐμᾶς... Ἐπειτα δὲν ἔχω
φόβον νὰ μὲ ἀνακαλύψουν. ὦ! κοιμοῦμαι
ἡσυχος, σὲ βεβαιώνω!

Ὁ Λαυρέντιος ἐφάνη σκεπτόμενος ἐπὶ
στιγμὴν.

— Ἐχεις δίκαιον, εἶπε, δὲν εἶνε κα-
κὸν τὸ σύστημά σου, ἂν δὲν κατορθώσω-
μεν νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν ἐνταῦθα ἐπιτυ-
χῶς...

— Διατί ὄχι; εἶπεν ὁ Λουβέν· δὲν
ἔχω κάμμειαν ἀμφιβολία. Αἱ περιστάσεις
εἶνε ὅμοιαι, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι ὁ Δαλισιέ
ἐσκότωσε τὴν μητέρα του διὰ δέκα χι-
λιάδαις φράγκα, διὰ μικρὴν κληρονομία,
ἐνῷ ὁ Ἐμερὺ Σουσὰ θὰ ὠφελήθῃ τριάντα
φοραὶ περισσότερα καὶ διὰ τοῦτο ἑλγό-
τερο θὰ διστάσῃ.

— Πολὺ ὀρθῶς, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος.
Ἦδη πῶς θὰ ἐνεργήσῃς;

Ὁ Λουβέν ἔδωκεν αὐτῷ ἐξηγήσεις ἐπὶ
τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέγαρον, πρῶτον:—
Νὰ μάθωσιν ἀκριβῶς τὰς διαθέσεις τῆς
οἰκογενείας πρὸς τὸν Ἐμερὺ, ὅποιαι σκη-
ναὶ διεδραματίζοντο· ν' ἀκολουθήσωσι
τὴν κατάστασιν, νὰ διευθύνωσι, καὶ ἐν ἀ-
γῇ νὰ παροξύνωσιν αὐτὴν οὕτως, ὥστε
τὴν παραμονὴν τοῦ ἐγκλήματος νὰ ἐν-
ταθῇ ὡς οἷόν τε πλείονον. Ὁ Λουβέν ἀ-
νελάμβανε τοῦτο· ἡδύνατο νὰ εἰσέρχεται
εἰς τὸ μέγαρον, διὰ τῆς Μαριέττας πρῶ-

τον, εἶτα διὰ τοῦ Ροκέν καὶ δι' αὐτοῦ
ἔτι τοῦ Σουσά, ὃν θὰ ἐξηκολούθει νὰ ἐ-
πισκέπτηται διὰ τὸ προνόμιον τῆς ἐφευ-
ρέσεως.

Εἶτα ἡ κατάστασις τοῦ Ἐμερὺ:—Πόσα
ἦσαν τὰ χρέη του; εἶχε τοιαῦτα ἰδιαζόν-
τως ἐκθέτοντα αὐτόν; πότε ἔληγον; θὰ
ἐπέσπευδον ἢ θὰ ἀνέβαλον τὰς καταδιώ-
ξεις. Ἄλλως τε, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τού-
του θὰ ἐπληροφοροῦντο καὶ θὰ ἐβοηθοῦντο
ἔτι ὑπὸ τοῦ Σαμουὴλ Ριχάρ.

— Διάβολε! διέκοψεν ὁ Λαυρέντιος
συνωφροσύμενος, ἰδοὺ εἰς τρίτος ἀναμι-
γνύμενος εἰς τὴν ὑπόθεσιν· δὲν μοὶ ἀρέ-
σκει αὐτό.

— ὦ! νὰ εἶσαι ἡσυχος, εἶπεν ὁ Λου-
βέν· αὐτὸς εἶνε σίγουρος, τὸ ἀπόδειξε.

— Ἀδιάφορον, θὰ ἐπροτίμων νὰ μὴ ἀ-
ναμιχθῇ... τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ πρέπει νὰ τῷ
δώσωμεν μερίδιον.

— ὦ! πολὺ ἥλιος· θὰ τὰ ποῦμε αὐ-
τά. Δὲν ἔμπορῶμε νὰ μὴ τὸν ἀνακατεύ-
σωμε, διότι θὰ ἔχῃ δουλειὰς μὲ τὸν Ἐ-
μερὺ.

— Καὶ ἂν δὲν ἔχῃ.

— Θὰ κάμῃ· εἶτε θὰ τοῦ δανείσῃ μὲ
μικρὴν προθεσμίαν, εἶτε θὰ ἀγοράσῃ συναλ-
λάγματα τοῦ· αὐτὸ εἶνε πολὺ εὐκόλον.

— Καὶ εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μᾶς
προδώσῃ;

— Ἀφοῦ σοῦ τὸ βεβαιώνω! Εἶνε τώρα
δέκα χρόνοι ποῦ γνωρίζομεθα, χωρὶς ποτὲ
νὰ μαλώσωμε... Θέλεις μίαν ἀπόδειξιν;
Αὐτὸς εἶνε ποῦ πέρυσιν ἐδιαμαρτύρησε ἕνα
γραμματίον ἀπὸ τέσσερες χιλιάδες φράγκα
τοῦ Δαλισιέ τὴν παραμονὴν τοῦ φόνου τῆς
μητέρας του.

— ὦ! τότε... εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, ἔ-
χει καλῶς.

— Εἶνε ἀλήθεια, προσέθηκεν ὁ Λου-
βέν, πῶς εἰς τὴν ἀνάκρισιν εἶπε πῶς ὁ Δα-
λισιέ εἶνε ἄθωρος· τὸ ἔκαμε ὅμως, διότι ἡ-
ξευρε πῶς δὲν ἔτρεχα κανένα κίνδυνον ἐγώ,
καὶ δὲν εἶχε συμφέρον νὰ καταδικασθῇ αὐτὸ
τὸ παιδί.

— Ἐχει καλῶς. Ἀλλ' ἐγὼ τί ἔχω νὰ
πράξω;

Τοῦ Λαυρεντίου τὸ ἔργον συνίστατο εἰς τὸ νὰ ὑποκριθῇ τὸν ζωηρόν, τὸν παίκτην καὶ ἔκδοτον εἰς τὰς ἡδονὰς νεανίαν· νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ Ἑμερῦ, νὰ τὸν παραφυλάττῃ καὶ νὰ τὸν διευθύνῃ οὕτως, ὥστε τὴν πρωίαν τῆς πρώτης Ἰουλίου αἱ ὑπόνοια νὰ βαρύνωσιν ἀμέσως αὐτόν.

— Διάβολε! αὐτὸ δὲν εἶνε εὐκολόν, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος.

— Ἀλήθεια, εἶνε δύσκολον, θὰ τὸ κατορθώσῃς ὅμως, διότι εἶσαι ἔξυπνος, καὶ ὅταν θέλῃς ἔχεις εὐγενικοὺς τρόπους...

— Συμφωνῶ, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Διὰ νὰ εἰνέ τις ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονὰς, παίκτης, τῷ χρειάζονται χρήματα.

— Θὰ σοῦ δώσω. Ἐγὼ ἀκόμη κάμποσαις χιλιάδες φράγκα εἰς τοῦ Σαμουὴλ καὶ θὰ σοῦ δώσω ἀπὸ αὐταῖς... Μὰ εἶνε ἀργά, εἶπεν ὁ Λουβέν παρατηρῶν τὸ ἔκρεμές, ὅπερ ἐδείκνυε τὴν δεκάτην ἄρκετὰ εἴπαμε σήμερ' Ἀὔριο πρέπει ν' ἀρχίσωμε τὴν δουλειά. Ἄς κοιμηθούμε τώρα.

Τὴν ἐκαύριον ὁ Λουβέν εἶπεν ὅτι ἔπρεπεν ἐπειγόντως νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Σαμουὴλ Ριχάρ. Προέτεινε τῷ Λαυρεντίῳ νὰ τὸν παραλάβῃ μεθ' αὐτοῦ, ἵνα τὸν παρουσιάσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ λάβῃ ἀπ' εὐθείας τὰς περὶ τοῦ Ἑμερῦ Σουσα πληροφορίας. Ἀλλ' ὁ Λαυρέντιος, φοβούμενος μὴ ἀναγνωρισθῇ, δὲν ἐδέχθη, οὕτω δὲ ὁ Λουβέν ἀπῆλθε μόνος διὰ τὴν ὁδὸν τῆς Σουριδέρης.

Ἄμα ὡς οὗτος ἀπῆλθεν, ὁ Λαυρέντιος ἠνέφξε τὸ παράθυρον καὶ ἐκάλεσε τὸν Τορέν. Οὗτος ἐφάνη ἀμέσως.

— Τί νέα; ἠρώτησεν.

— Οὐδὲν νέον· ἀλλ' ὁ Λουβέν ἐξῆλθε καὶ ἤθελα κατὰ τὴν ἀπουσίαν του νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν κύριον Μούλ.

— Εὐκολώτατον· εἶνε ἐδῶ.

Συγχρόνως ὁ Μούλ ἐφάνη.

— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας, εἶπε· θέλετε νὰ μοὶ ἀνοίξετε...

— Ὅχι! εἶπεν ὁ Λαυρέντιος· τούναντιον, θὰ ἔλθω ἐγὼ εἰς ἀντάμωσίν σας, διότι ἐνδέχεται νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Λουβέν καὶ νὰ μᾶς εὕρῃ μαζύ.

Μετ' ὀλίγον ἦτο πλησίον τοῦ Μούλ, ὁ δὲ Τορέν παρεφύλαττεν εἰς τὴν κλίμακα.

Ὁ Λαυρέντιος διηγῆθη εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιθεωρητὴν τὰ ἀπὸ δύο ἡμερῶν διατρέξαντα.

— Εὖγε! ἀνέκραξεν ὁ Μούλ. Ἡ ὑπόθεσις βαίνει κάλλιστα. Ἐξακολουθήσατε τὸ ἔργον σας. Ὁ σύντροφός σας σὰς ἀνέθηκε τὴν φροντίδα νὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ Ἑμερῦ Σουσα, τοῦ ὁποίου πρὸ πολλοῦ εἰσθε φίλος.

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, τοῦτο εἶνε εὐκολόν· ἀλλ' εἰς τί τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ;

— Πῶς! εἰς τί τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ;...

— Ναί. Αἱ προπαρασκευαί τῆς ἐπιχειρήσεως εἶνε αἱ αὐταί, ὅποια αἱ κατ' ἐμοῦ πέρυσι. Ἐπὶ πλέον, ὁ Λουβέν μοὶ ὡμολόγησε πολλὰ, τὰ ὅποια ἂν ἐπιβεβαιούντο δικαστικῶς, θὰ ἤρουν νὰ τὸν καταστρέψωσι καὶ νὰ ἀνακτήσω ἐγὼ τὴν ὑπόληψίν μου.

— Λοιπόν;

— Λοιπόν! ὅλα ταῦτα θὰ ἐκλείψωσι πρωίαν τινά. Μόνος ἐγὼ ἤκουσα τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ Λουβέν, ἡ δὲ κατάθεσις μου δὲν ἔχει ἀξίαν.

— Ὡ! ἐστὲ ἡσυχος, εἶπεν ὁ Μούλ, ἔλαβα τὰ μέτρα μου. Διάβολε! οἱ λόγοι τοῦ Λουβέν εἶνε πολύτιμοι καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀφήσω νὰ χαθοῦν.

— Τί θὰ πράξετε; ἠρώτησεν ὁ Λαυρέντιος.

— Ἐλθετε μαζί μου, εἶπεν ὁ Μούλ.

ᾤδηγησε τὸν Λαυρέντιον εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ δωματίου, πλησίον τοῦ τοίχου, ὅστις ἐχώριζε τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ Λουβέν.

— Θὰ ἐννοεῖτε, ἐξηκολούθησεν ὁ Μούλ, ὅτι δὲν ἐνοικίασεν ἐκ φαντασιοπληξίας τὴν κατοικίαν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεκατέστησεν τὸν Τορέν. Βλέπετε αὐτὸν τὸν τοῖχον, ὅστις χωρίζει τὰς δύο κατοικίας;

— Ναί, λοιπόν;

— Λοιπόν, ὁ Τορέν εἶνε ὀλίγον περιεργος καὶ φλέγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ γνωρίσῃ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν γείτονα αὐτοῦ.

— Ἐννοῶ, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος.

— Εἰς τὴν θέσιν του, εἶπεν ὁ Μούλ, τὸ αὐτὸ θὰ ἐπράττετε. Ἀπεκόλλησε λοιπὸν τὸν χάρτην τοῦ τοίχου... Ἰδοὺ! ἐνταῦθα, εἶπεν ὁ Μούλ ἐγείρων πλατεῖαν λωρίδα τοῦ χάρτου, ἥτις συνείχετο μόνον δι' ἐνὸς ἄκρου. Εἶτα ἤρχισεν ἀνασκάπτων τὸν τοῖχον καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἄλλην ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, ἔνθα συνήντησε χάρτην ὅμοιον πρὸς αὐτόν. Ἡ δύνατο ἀποτόμως νὰ σχίσῃ αὐτόν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐστειρέτο φρονήσεως καὶ πείρας προετίμησε νὰ τὸν κόψῃ τεχνήντως διὰ μαχαιριδίου καὶ τοιουτοτρόπως ἐσχημάτισεν εἶδος θυρίδος, τὴν ὁποίαν ἀνοίγει καὶ κλείει κατὰ βούλησιν. Διὰ τῆς θυρίδος ταύτης βλέπει ἐντὸς τῆς κατοικίας τοῦ ἀξιότιμου γείτονός του.

— Καλῶς, ἐννοῶ, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος.

— Ἡ ὁπὴ αὕτη εἶνε πεφραγμένη διὰ ρακῶν. Θὰ ἀφαιρέσωμεν αὐτὰ μετὰ προσοχῆς καὶ δύνασθε, ἂν θέλετε, νὰ ρίψετε ἐν βλέμμα εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ φίλου σας.

— Ὄντως, ὁ Μούλ ἀφῆρσε τὰ ράκη, μεθ' ὃ ὁ Λαυρέντιος ἠδυνήθη, ὑπεγείρων τὸν χάρτην, νὰ ἴδῃ ἐντὸς τῆς κατοικίας τοῦ Λουβέν. Ἀφοῦ ἐπ' ὀλίγον παρετήρησεν, ἀπεσύρθη, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς ἐπανέθεσε τὰ ράκη.

— Διὰ τῆς ὁπῆς ταύτης, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος, δύναται τις ὅχι μόνον νὰ βλέπῃ, ἀλλὰ καὶ ν' ἀκούῃ τί λέγεται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ γείτονος.

— Βεβαίως περὶ τούτου πρόκειται, εἶπεν ὁ Μούλ. Διὰ τῆς ὁπῆς ταύτης θὰ συλλέξω δικαστικῶς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς κλοπῆς καὶ τοῦ φόνου τῆς ὁδοῦ Καρδινέ.

Ὁ Λαυρέντιος ἀνεσκίρτησεν ἐκ χαρᾶς.

— Καὶ πῶς θὰ ἐνεργήσετε; ἠρώτησεν.

— Ἀπλούστατα, ἀπήντησεν ὁ Μούλ. Ἀκούσατε... Μέχρι τοῦδε ἐτηρήσατε,

κατὰ τὴν συμβουλὴν μου, ἀπέναντι τοῦ Λουβέν, στάσιν δυσπιστίας καὶ ἀμφιβολίας. Τηρήσατε τὴν αὐτὴν στάσιν, ἐντείνετε αὐτήν, ἂν θέλετε, ἀλλ' ὅχι μέχρις ὑπερβολῆς. Τοιουτοτρόπως, παρασκευάζοντες τὴν ἐπιχείρησιν Σουσα, θὰ ἔχετε τὸ ὕψος ἐπιφυλακτικόν. Ἀφοῦ αἱ παρασκευαί λήξωσι τελείως καὶ δὲν θὰ ὑπολείπετε εἰμὴ ἡ ἐκτέλεσις, τότε θὰ ἐκφράσετε σαφῶς τοὺς ἐνδοιασμοὺς καὶ τοὺς φόβους σας. Εἰς κατάλληλον στιγμήν, ἣν θὰ ὀρίσωμεν, θὰ φέρετε τὸν Λουβέν εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ συνεχόμενον μὲ τοῦτο, θὰ προσποιηθῇτε ὅτι ὑποπτεύετε ὅτι σὰς ἔστησε παγίδα καὶ θὰ ἀρνηθῇτε νὰ συμμεθέξετε εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, ἀνευ ἐγγυήσεως ἀμοιβαίας. Διδετε πρῶτος τὸ παράδειγμα καὶ τῷ ἀφηγησθε ἐκ νέου, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, τὸ δῆθεν ἐγκλημα σας τῆς Βιλλαίν· θὰ τῷ κάμετε τοιαύτας ἀποκαλύψεις, ὥστε ἡ τύχη σας νὰ ἐξαρτᾶται δῆθεν ἐκ τοῦ Λουβέν. Μετὰ τοῦτο θὰ ἀπαιτήσετε νὰ πράξῃ αὐτὸς τὸ ἴδιον καὶ θὰ τὸ πράξῃ. Προεξέατε ὅμως μὴ σὰς διηγηθῇ φαντασιώδεις τι ἐγκλημα ἢ παραγεγραμμένον...

— Ἐστὲ ἡσυχος, εἶπεν ὁ Λαυρέντιος· μοὶ χρειάζεται ἡ ὑπόθεσις τῆς ὁδοῦ Καρδινέ. Πολλὰκις μοὶ ἔδωκε νύξιν δι' αὐτήν, ὥστε δύναμαι νὰ ἀπαιτήσω περὶ αὐτῆς νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ!

— Ἐχει καλῶς, ὑπέλαβεν ὁ Μούλ. Τὰς ὁμολογίας τοῦ Λουβέν θὰ συλλέξωσιν, ὅχι μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀστυνόμος μεθ' ἐνὸς ἀνακριτοῦ.

— Ἐπὶ τέλους!... ἀνέκραξεν ὁ Λαυρέντιος σφίγγων τὴν χεῖρα τοῦ Μούλ.

Μετ' ὀλίγον ἀπεσύρθη εἰς τὴν γειτονικὴν κατοικίαν καὶ ἀνέμενε τὸν Λουβέν.

[Ἐπεταί συνέχεια]

ΠΕΤΡΟΥ ΔΕΛΑΚΟΥΡ

Η ΩΡΑΙΑ ΜΑΡΙΩΝ

[Συνέχεια]

Τέλος ἀφίκετο ἡ ποθητὴ στιγμή· τὰ τελευταῖα κηρία τῶν πολυφώτων ἀνήφθησαν, καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη, παρά ποτε ὠραιοτέρα, ἔφθασε πρώτη εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐλπίζουσα ὅτι ἤθελεν ὑποδεχθῇ μετὰ τῶν πρώτων τὸν ἀγαπητὸν τῆς καρδίας της. Ἀλλὰ δὲν ἤρχετο! Ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ αἰθουσαι ἐπληρώθησαν κόσμου καὶ οἱ κεκλημένοι συνωθοῦντο περὶ τὴν ὥραίαν Ἀλίκην δὲ Λομπρέ, ἥτις μετὰ δυσκολίας ἀπέκρυπτε τὴν συγκίνησιν της ὑπὸ τὰ τυπικὰ μειδιάματα, ἀτινα ἐπεδαψίλευεν εἰς ὅλους.

Ἡ νύξ εἶχε προχωρήσει καὶ ὁ Μάξιμος δὲν ἐφαίνετο.

Ἡ Ἀλίκη ἠσθάνετο τὴν στενοχωρίαν της αὐξάνουσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀδιαφόρου ἐκείνου πλήθους ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς φαιδρότητος, καὶ μόλις ἠδύνατο νὰ